

Gedichten in Tijden van Corona

Horatius: Ode I, 11

Vertaling Rudi van der Paardt Pluk de Dag

Carpe Diem

Tu ne quaesieris, scire nefas,
quem mihi, quem tibi
finem di dederint, Leuconoe,
nec Babylonios temptaris numeros.

Vraag niet, Leuconoe, welk levenseind de
goden jou en mij hebben gegeven, dat behoort
je niet te weten; laat je ook niet in met
Babylonische berekeningen¹.

Ut melius, quidquid erit, pati,
seu pluris hiemes seu tribuit Iuppiter
ultimam, quae nunc oppositis debilitat
pumicibus mare Tyrrhenum.

Hoeveel beter is het te aanvaarden wat je
overkomt, of Jupiter nu meer winterstormen
toebedeelt, dan wel of deze de laatste is, die
nu de Tyrreense zee laat beuken op de
puimstenen rotsen die zij op haar weg vindt.

Sapias: vina liques et spatio brevi
spem longam reseces.
Dum loquimur, fugerit invida aetas:
carpe diem quam minimum credula postero.

Als je verstandig bent, zeef je de wijn en
besnoei je de verwachtingen op lange
termijn. Terwijl wij praten is de tijd,
afgunstig, al weer weggevlucht:
Pluk de dag, vertrouw zo min mogelijk op
die van morgen

¹ Piet Schrijvers: dat wil zeggen: horoscopen